

LINDBAST, m. sing. Inre barken på lind, hvaraf förfärdigas täcken, mattor och rep. Kallas i allmänhet endast Bast.

LINDEBARN, n. 3. Barn, som ännu ligger i lina.

LINDING, m. 2. (gam.) Se *Puppa*.

LINDNING, f. 2. 1) Handlingen, då man lindar. — 2) Det, hvarmed något blifvit lindadt. *L-en har gått upp. Taga upp l-en.*

LINDODRA, li'ndå'ddra, f. 1. Ört med gula blommor, vanlig på linåkrar. Alyssum (*Myagrum*) sativum. Sås i Tyskland till oljepressning. Kallas äfv. Dårlin, Döra, Dåde, Hörkåring, Vill-lin.

LINDORM, m. 2. (i *Lindworm*) Ett slags stor orm, lik Slungormen, men med 2 rader sköldar under svansen. I Ostindien och på dess öar, fordom äfv. i södra Europa. Griper ofta kalffvar och getter, någon gång äfv. menniskor. Python.

LINDRA, v. a. 1. Göra lindrigare. *L. plågor, smärtan. L. ens sorg, bedröfvelse. En genväg, som l-r ens möda. — L. sig, v. r. o. L-s, v. d.* Blifva lindrigare. *Vårken börjar l. sig. — L-nde*, part. akt. Brukas nästan aktivi i uttrycket: *L. medel*, tjenligt att lindra värk och plågor i sjukdomar. — *Lindrande*, n. 4.

LINDRIG, a. 2. Icke svår, icke häftig, icke sträng. *L. helta, köld. L. vinter. L-t regn. L-are plåga. L. möda. Ett l-t sår. L-t straff. L-t ondt. L-t pris*, icke högt. *I l-are mening*, i mindre hård, sträng. — *Syn.* Se *Mild*.

LINDRIGHET, f. 3. Egenskapen att vara lindrig. *L-en af ett straff. — Syn.* Se *Mildhet*.

LINDRING, f. 2. 1) Handlingen, då man lindrar. *Bönfalla om l. i ådömdt straff. — 2)* Minskning i något ondt. *Känna l. i plågorna. Detta medel har gifvit mig mycken l. — Syn.* Se *Mildring*.

LINDRIGT, adv. På ett lindrigt sätt, icke hårdt, icke strängt, icke svårt. *Slå l. Bestrafva l. Han slapp l. Vara l. sjuk. — Syn.* Sakta, Mildt.

LINEA, se *Linie*.

LINEAL, --äl, m. 3. (af lat. *Linea*, linie) Jern, i kanten fullkomligt linierät skifva af trä eller metall, efter hvilken linier uppdragas.

LINEAMENTER, n. 3. pl. 1) Grunddrag; utkast. — 2) Ansigtsdrag.

LINEAR-PERSPEKTIV, --ärpärspekti'v, n. 3. o. 3. Den del af perspektivet, som handlar om sjelfva teckningen. Jfr *Perspektiv*.

LINFRO, n. 4. 1) Frö af linplantan. — 2) (i sing. kollektivt) Samlad mängd af sådana frön, torkade. *Af l. pressas linolja.*

LINGODS, li'ngödds, n. sing. Smäckert tågvirke.

LINGON, n. 3. Det röda, syrliga bäret af Lingonriset. — *Ss. L-kräm, -sytt.*

LINGONBUSKE, m. 2. pl. — buskar. Se *Lingonris*, 1.

LINGONRIS, n. sing. 1) Den allmänna, lilla, greniga växt, hvars bär kallas Lingon. — 2) (kollektivt) Mängd af sådana växter på ett ställe. *Det fins mycket l. i den skogen.*

LINGONVATTEN, n. sing. Vatten, hvare lingonsylt blifvit iblandadt.

LINGONVED, m. sing. Se *Lingonris*, 2.

LINGUIST, lingv'v'ist, m. 3. (af lat. *Lingua*, språk) Språkkunnig, isynn. forskare i de nyare språken.

LINGUISTIK, lingv'v'istik, f. sing. Det lärda studium af de nyare språken.

LINHÅR, n. sing. (fig.) Lingult hår.

LINIE, li'nje, f. 3. pl. *linier*. 1) (i matematisk mening) En längd utan bredd. *En rät, krokig l. — 2)* Rad, streck. *Bygga flera hus i l. Sätta, ställa i l. De stodo alla i en l. Draga en l. på ett papper. — 3)* (krigsk.) En rad af trupper ell. skepp. *Trupperna stodo på två l-r. Arméen kamperade på två l-r. Skeppen lågo på två l-r. Skepp af l-n, se Linieskepp. — 4)* Följd af slägtleder. Äfv. Slägtlinie. *Nedstigande l.*, då lederna gå nedåt, ifrån far till son, o. s. v. *Uppstigande l.*, då de gå uppåt ifrån son till far, o. s. v. *Rätt ned-, uppstigande l.*, då slägtlederna räknas ifrån far till son, eller son till far, utan afvikelse åt sidolinier. Se f. ö. *Mans-, Qvinno-, Sidolinie. — 5)* (såsom mått) $\frac{1}{10}$ decimaltum. — 6) *L-n*, se *Equator. Passera l-n*, segla fram öfver den trakt af hafvet, som ligger under equatorn. — 7) Se *Linietrupper. — L-r*, pl. (krigsk.) Sträcka utaf sammanhängande förskansningar.

LINIEFORMIG, li'njefå'rrmig, a. 2. Ganska smal, lång och jemnbred.

LINIERA, linnj'era, v. a. o. n. 1. Uppdraga linier efter lineal; förse med linier. *L. notpapper, en räkning. — Linierande*, n. 4.

LINIERGELEMENTE, li'njerejem'ante, n. 3. o. 4. Regemente af linietrupper.

LINIERIM, li'njeri'mm, n. 3. Tvenne rimmande ord i samma versrad.

LINIERING, f. 2. 1) Handlingen, då man linierar. — 2) På ett papper o. s. v. uppdragna linier att skriva på.

LINIERSTIFT, linnj'erist'ift, n. 3. Stift att liniera med.

LINIESKEPP, li'njeschépp, n. 3. Stort örlogsfartyg, som för ifrån 64 till 120 kanoner, och har två å tre batterier, förutan skans- och backkanoner.

LINIETRUPPER, m. 3. pl. Reguliera trupper, som för det mesta strida i slutet trupp, på linie. Kallas så till skillnad ifrån Lätta trupper.

LINIMENT, --mä'nnt, n. 3. (lat. *Linimentum*) Läkemedel, beredt af olja och andra medel, till ingnidning på huden. Smörjmedel, Salva.

LINKA, li'ngka, v. n. 1. Halta smått. *L. af, fram, i'n, út, åstád. — Linkande*, n. 4.

LINKAM, m. 2. pl. — kammar. Ett slags häckla, hvarpå de uppryckta linplantorna befrias ifrån fröhusen.

LINKRAMHANDLARE ell. **LINKRAMARE**, m. 3. Linhandlare.

LINLAND, n. 3. Åker, besädd med lin.

LINLILJA, f. 1. Se *Nyzeländskt Lin* (under *Lin*).

LINLÖPNING, f. 2. Den öfning, man ger en häst, då man låter honom löpa i lina.

LINNE, n. 4. 1) (utan plural) a) Enkel väfnad af lingarn. *L. och ylle. — b)* Kläder och husgerådssaker af sådan väfnad. *Allt mitt l. blef bortstulet. — 2)* (med plural) Brukas i städadt tal i st. f. Skjorta; äfv. i samma mening som *Lintyg. Han har ej l-t på kroppen*, är mycket fattig. *I blotta l-t. — Ss. L-band, -bleke, -fabrik, -handel, -handlare, -klut, -kläde, -kläder, -lapp, -söm, -sömmerska, -väf, -väfнад, -väfvere, -väfverska.*

LINNEATLAS, li'neéatlass, m. 3. Ett slags halfatlas, med inslag af lingarn.

LINNEDAMAST, ---másst, m. o. n. 3. Damast med inslag af lingarn.

LINNESKAF, n. sing. Afskaf af linne.